veya yüksek tepelerdeki hava şartlarını incelemek, mümkün olamıyor, bu yüzden meteoroloji yönünden dünyanın birçok bölgeleri, karanlıkta kalıyordu.

Sunî uydular, meteoroloji sorunlarını kesinlikle hallettiler. İlk meteoroloji uydusu olan Vanguar I'i, 1960'da Tiros izledi. Bu iki uydu, atmosferin üst kısmındaki kalın bulut tabakalarının hareketlerini, fotoğraflarla tespit ederek, yeryüzüne yolladılar. Tiros, büyük okyanuslarda meydana gelecek fırtına ve tayfunları, önceden haber verebiliyor ve bu afetin, nüfus yoğunluğu fazla olan yerlere doğru kayışını, önceden kestirebiliyordu. Tiros, bundan başka, büyük sellere sebep olabilecek karların erime bölgelerini ve denizlerdeki buzulların hareketlerini de izlemekteydi.

Tiros meteoroloji uyduları, her biri ayrı incelemeler yapan, bir deney serisiydi. Bunlar, jeoloji, çoğrafya, ziraat, güneş radyasyonu, denizler, hava şartları ve ısı dengesi konusunda, çeşitli incelemeler yaptı ve raporlar hazırladı. 1966'da kurulan TOS (Tiros Operasyon Uyduları) Organizasyonunun aynı yıl içinde gönderdiği meteoroloji uydusu, diğerleri gibi bir deney uydusu değil, ilk operasyon uydusu idi. Bundan sonra gönderilen meteoroloji uyduları, dünyanın hava şartları ve iklimi konusunda kesin bilgiler gönderen ve bugün hâlâ dünyanın yörüngesinde görev yapan, operasyon uyduları unvanını taşıyordu.

Yukarda görülen uydu, Amerika'nın ilk ticarî haberleşme uydusuydu. Bu sunî uydunun hızı dünyayla aynı hızda ayarlanmıştı. Early Bird adlı bu uydu, A.B.D. ile Avrupa arasındaki haberleşmeyi sağlamaktadır.

MACERALAR OKULU

37

KAY DOUGLAS İNGİLTERE'DE EN İYİ SPORCU YETİŞTİREN SPOR OKULUNDA ÖĞRETMENDİR. KAZANDIĞI BİR BURS SONUNDA İSKOÇYA'DA YENİ AÇILAN KAYAK OKULUNA GİDER. AMA ORADA, DAĞDA YILLARDIR BİRBİRLERİNE DÜŞMAN OLAN İKİ KABİLENİN SAVAŞLARINA ŞAHİT OLUR. İKİ KABİLEYİ BİRBİRLERİNE DÜŞÜREN İSE, FRANZ ADLI KAYAK ÖĞRETMENİDİR...

AYNI ANDA KAY'IN ARKADAŞI ANGUS, VE DİĞERLERİ SAVAŞ ALANINA BAŞLARINDA LİDERLERİ VE KERİYELER OLDUĞU HALDE İLERLİYORLARDI.

KAY FRANZ'IN ÖNÜNE GEÇİP ONU DURDURDU

KAY KARIN ÜZERİNDE GÜZEL BİR DÖNÜŞ YAPTI.

FRANZ ÖFKELİ BİR SESLE BUNLARI SÖYLEDİKTEN SONRA SKİLERİNE DAVRANDI. KAY OLDUKÇA TEHLİKELİ BİR OYUNA KAPTIRMIŞTI KENDİNİ BİR AN ÖNCE ORADAN KAÇMASI LAZIM GELİYORDU...

Mehmet Ali & Akşamsefası

© Doğan Kardeş

FRANZ HEMEN KAY'IN ARKASINDAN HAREKETE GEÇTİ....

BENDEN KAÇACAĞINI SANACAK KADAR APTALSIN KAY..

AYNI ANDA KAYAK OKULUNUN DİĞER ÖĞRENCİLERİ DE FRANZ'IN ÖĞÜTLERİNE UYARAK, OKULU TERKETMEYE HAZIRLANIYORLARDI.

BAVULLARINI HAZIRLARKEN TELAŞLIYDILAR.

BÖYLE REZALET GÖRMEDİM. KAYAK ÖĞRENECEKTİK BİZİ..

OKULU TERKETMEK EN İYİSİ..

KAY, FRANZ KADAR TECRÜBELİ DEĞİLDİ...

ONDAN KURTULMALIYIM.

AMA YİNE DE ŞANSINI DENEMEYE KARARLIYDI...

BU HAREKET ÇOK ÇOK TEHLİKELİYDİ...

KAY BAŞARDI AMA FRANZ ONA ÇABUK YETİŞTİ....

NE OLUR SA OLSUN ONDAN ÖNCE GİTMEM LAZIM...

AYNI ANDA İKİ KABİLE TEPEDE BULUŞMUŞLARDI.

KAYAK OKULUNA SABOTAJLARI BİZİM YAPTIĞIMIZA HALA İNANIYOR MUSUNUZ?

ONUN İÇİN BURADAYIZ ZATEN..

BİZİM HİÇ BİR ŞEYDEN KORKMADIĞIMIZI GÖRECEKSİN..

MESELE KORKMAKTA DEĞİL.. BAŞKA BİR YOL BULMALIYIZ...

SONUNDA KORKTUN DEĞİL Mİ PİS KERİYE... YAŞASIN MAKRUNLAR.

İKİ KABİLE BİRBİRİNE GİRMEK ÜZEREYDİ...

MAKRUNAP

YAŞASIN KERİYELER.

TAM O SIRADA KAY TEPEDE BELİRDİ...

DEVAMI VAR...

SİHİRLİ YUMURTA 10

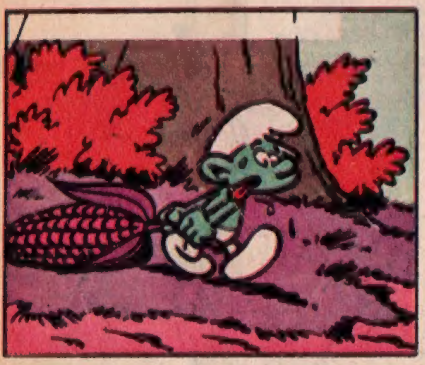

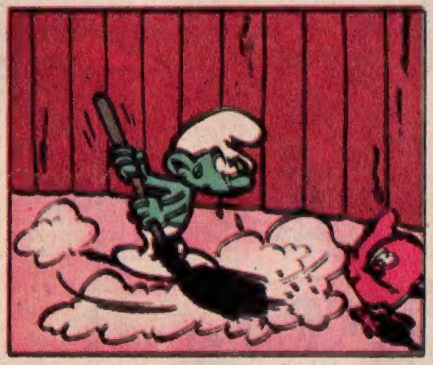

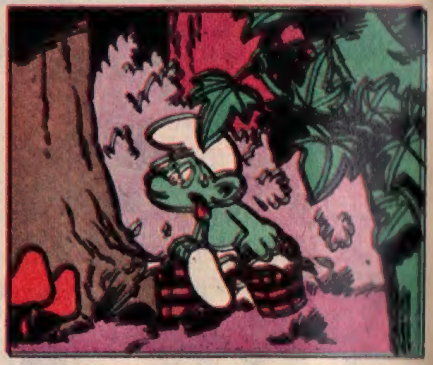

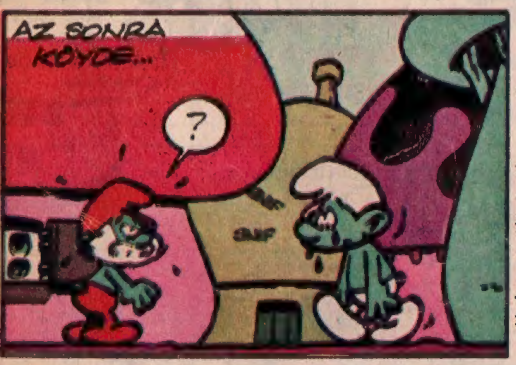

Mehmet Ali & Aksamsefası

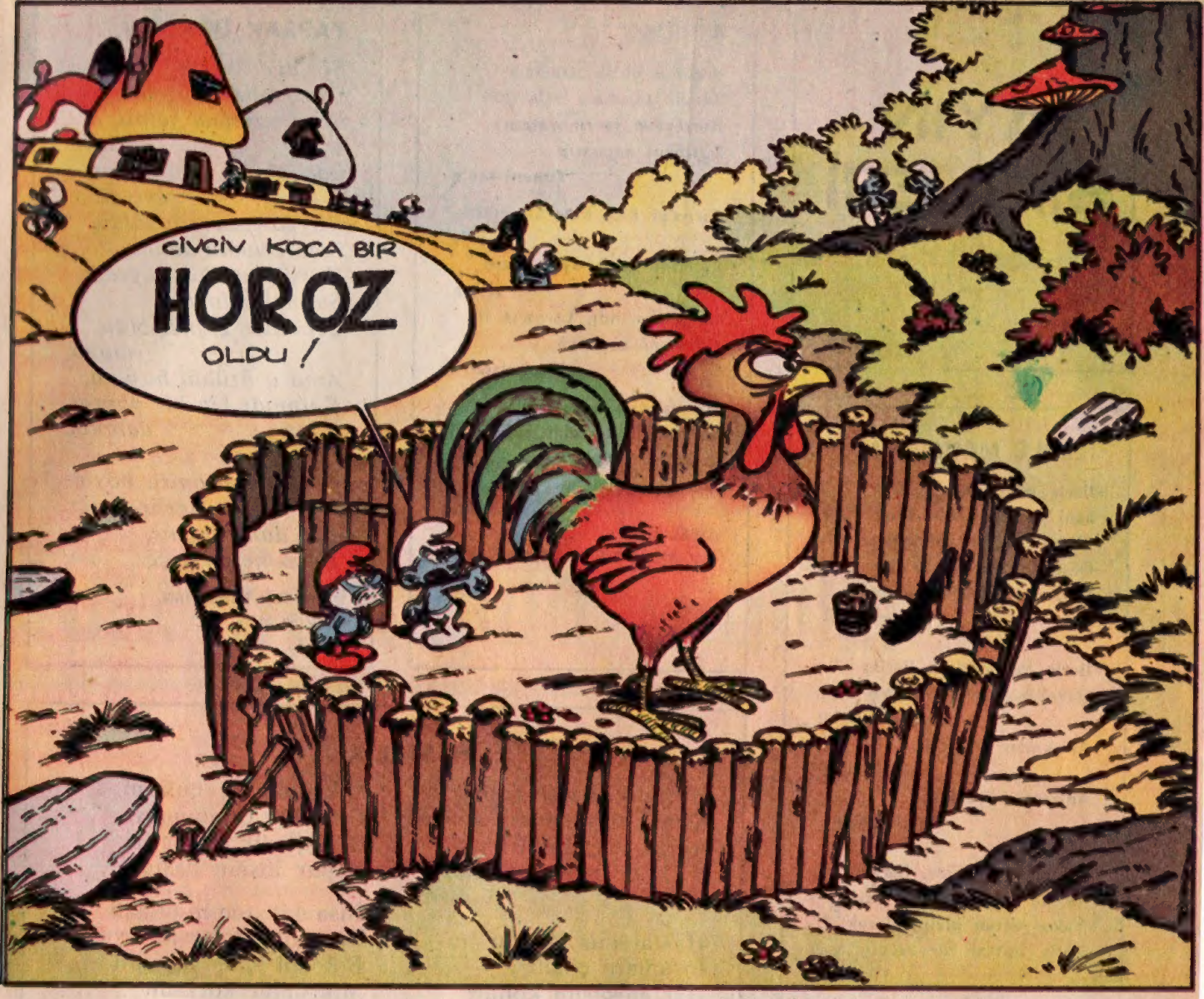

SON

AYIN ŞİİRLERİ

İLERLE MEHMETİM

İlerle Mehmet'im, ilerle,
Seni bekliyor bir avuç Türk
Ulusun, ülkün için ilerle.
Göster üstünlüğünü düşmana,
Göster Türklüğün yenilmez
kudretini.

İlerle Mehmet'im, ilerle;
Havadan ilerle, karadan,
denizden ilerle!
Anlasınlar Türk'ün
büyüklüğünü,
Anlasınlar Türk'ün
önderliğini...

İlerle Mehmet'im, ilerle;
Yavru vatana doğru ilerle.
Yavru vatan bizim olacak
Yetiş, kurtar bir avuç
Türk'ü...

AFİFE ERDEM
Erdemli Ortaokulu — ERDEMLİ

KIBRIS

Koşarak gittik Kıbrıs'a
Yendik düşmanı saldırıda
Kurtardık yavru vatanı,
Düşmanı kaçırttık
Yunanistan'a.

Girne'yi bize katarak çıktık
yola,
Limasol geldi ayağımızın
altına;
Magosa alındı, Larnaka da
Düşmanı kaçırttık
Yunanistan'a.

Bu saldırış karşısında
Bakamadı düşman arkasına;
Öyle bir kaçış kaçtı ki
Dünya şampiyonu oldu
koşuda!

SİBEL ÇAM
Kız Lisesi 2/E — BURSA

YAPRAK DÖKÜMÜ

Bir ağaç vardı
Yemyeşildi, güzeldi.
Elini uzatana yemiş
verirdi,
Çocukların neşesi, her
şeyiydi o.
Bir gün sarardı soldu,
Zor tutundu dalına,
Düştü her bir yaprağı,
Salına, salına.
Çocuklar gitmez oldu
yanına,
Ama o üzüldü boşuna;
Kalmadı hiç bir yaprak
dalında.
İşte
Bir ağacın ömrü böyle
gelir geçer.
Bir dahaki sene,
Daha neşeli geçer.

GÜNSELİ DEMİRHAN
ERZİNCAN

HASTALIK

Hastalık derler adına,
Kimse dayanamaz acısına,
Ancak ilâç dindirir;
Belki de onu tahtından
indirir...

Hastalıklar belâdır,
İnsanlara çiledir,
Her an birini kollar;
Yakalar ve hastalık başlar.

Mikroplardır onların,
Çoğu kez candamarı,
O küçücük şeyler de;
Yapar insanı hasta...

İnsanlar temiz olmalı,
Hastalık geçmesin diye
Bol bol spor yapmalı
Mikroplar korksun
diye...

GÜNTÜRK ÜSTÜN
Saint Joseph Koleji Orta I
İZMİR

ATATÜRK'ÜM

Düşmanların elinden,
Bizi kurtaran sensin.
Cumhuriyeti kuran,
Büyük Atatürk sensin.

Seni seviyor her Türk,
Anıyor seni her gün.
Yükselmek, yükselmek için
Çalışıyor büyük, küçük.

BÂNU EREL
Öğretmen Abdürrahim İlkokulu
Ereğli — KONYA

CANIM ANNEM

Bir gelincik gibisin zarif ve ince;
Bayılıyorum annem seni görünce;
Sensiz dünyam karanlık,
Seni görünce aydınlanıyor.
Seninle ağlıyor, seninle gülüyorum;
Bilsen seni ne kadar özlüyorum.
Şimdi çok uzaklardasın!
Sen de beni özlüyor musun?..
Gel annem gel, bana geri dön!..

FİGEN ÖZER
Üzülmez Ortaokulu 1/A
Üzülmez — ZONGULDAK

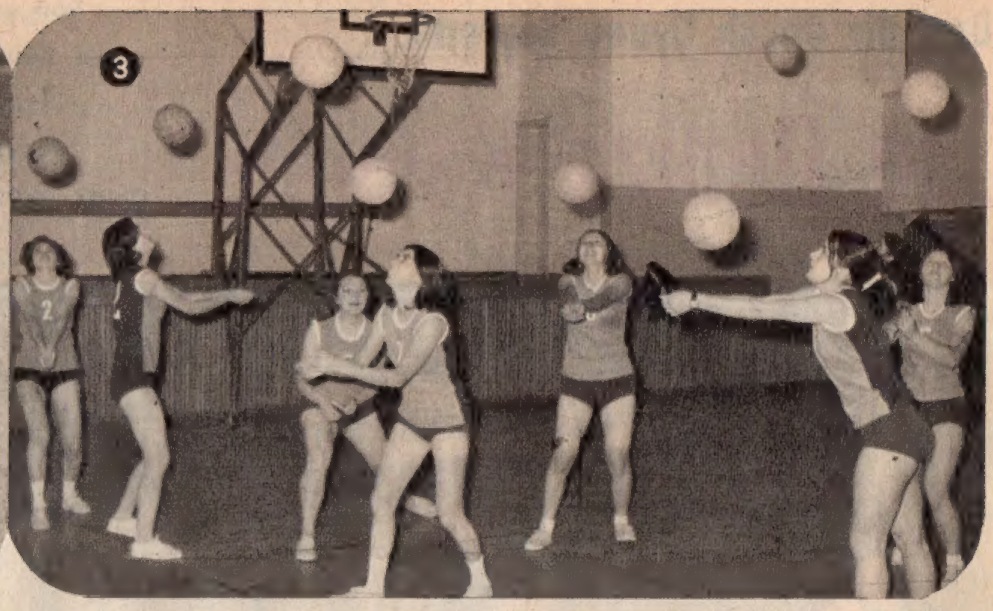

Türk Sporunda Olanlar

kımımız İran'da yapılan uluslararası RCD turnuvasında Pakistan Millî takımı ile 2-2 berabere kaldı, İran'ı ise 1-0 yenerek şampiyon oldu.. Masa tenisi, Judo, Kayak, Binicilik ve Atıcılık dallarında ise diğer yıllara oranla bir değişiklik olmadı sayılır..

Yalnız burada üzerinde durulması gereken bir sorun var. Bu sorun yıllar yılı yazılıp çizilen ama yazık ki bir türlü sonuca ulaştırılamayan «Amatörlerle» ilgilidir. Spor Bakanlığının ve çeşitli spor kuruluşlarının ihmal ettiği «Amatörlük», sporumuzun geleceğinin bitmek-tükenmek bilmeyecek kaynağıdır. Ama bu kaynaktan bugün yararlanamıyoruz. Köylerde, kasabalarda hatta birçok ilçelerde gençlerin spor yapabilmeleri hemen hemen olanaksızdır. Yarınların ünlü birer yıldızı olabilecek nice genç yetenekler filizlenebilme olanağını bulmadan yitip gitmektedir. Ara sıra filizlenebilen bazı sporcular eğer gazete sayfalarına yansıyabiliyorsa bunun nedeni yalnızca «Tesadüftür». Sporumuzu bu tesadüflerden kurtarıp sağlıklı işleyen bir tabana oturtabilirsek sanırız ki yeni 75'lerde, 76'larda bu acı satırları yazmak artık olanak dışı olacaktır. Ve biz o kanıdayız ki işte o zaman sporumuz çağdaş bir seviyeye ulaşmış olacaktır.

Şimdi 1974 yılı geride kaldı. 1975'in sporumuza başarılar getirmesi dileği ile yeni yılın perdesini aralıyoruz.

1974 yılında sporumuzda göğsümüzü kabartan birkaç isimden biri de, (1) Atletizm'de Türkiye rekoru kıran lise öğrencisi Ekrem Özdamar, (2) Dünya kupasın'da hakemlik yapan Doğan Babacan, (3) Dünya liselerarası basketbol şampiyonu Bolu Kız Öğretmen okulu, (4) Ve Kıbrıs'a kadar yüzen Ersin Aydın oldu.

Güzel Bir Çocuk Oyunu Seyrettik

Dağ Denize Kavuştu

Son yıllarda birbirinden güzel oyunların sergilendiği İstanbul sahnelerinde yepyeni ve değişik bir çocuk oyunu daha seyrettik.

Yaramaz Umut, yasak olan Denizkent'e girince mahkemeye düşer. Birbirinden komik olayların meydana geldiği mahkemede ne karar alındığını, seyrettiğiniz zaman siz de öğreneceksiniz.

Umut rolündeki başarılı oyuncu Cüneyt Tanverd
zunda taşıyor. Yukarıda başarılı kadro oyunun s

Beyoğlu'nda yıllardır, tiyatroseverlerin en çok uğradıkları sahnelerden biri de muhakkak ki Yeni Komedi Tiyatrosudur. Her tiyatro mevsiminde ışıl ışıl salonu birbirinden şık bayanların ve bayların doldurdukları bu tiyatroda bu günlerde değişik sesler yankılanıyor.

Yılların eskitemediği tiyartro salonunda bu yıl ilk kez bir çocuk oyunu sahneye kondu. Keloğlan çocuk Tiyatrosu gerçekten de güzel bir oyunla tiyatro mevsimini açtığı bu salonda bir buçuk saat küçükleri eğlendirip, eğitiyor.

Bu güne değin seyrettiğimiz eserler arasında gerçekten de değişik bir yeri olan «Dağ Denize Kavuştu,» oyununun yazarı Ülker Köksal, sahneye koyan Üstün Asutay.

Küçük bir olay yüzünden yıllarca birbirleriyle kanlı bıçaklı küs olan iki köyün öyküsü anlatılıyor oyunda. Zaman zaman tutucu yaşlı köylülerle, barışsever küçüklerin çatışmalarının da sergilendiği oyun hem düşündürücü hem de eğlendirici olduğu için çok ilgi görüyor. Hepsi birbirinden başarılı olan oyuncu kadrosu, küçüklere iyi bir hafta sonu geçirtiyor. Hoşça kalın.

bütün oyunun ağırlığını omunda toplu halde görülüyor.

KÜÇÜK BİR MASAL

KURNAZ TİLKİ

Yazan : Engin Köseoğlu

Kurnaz tilki, günün birinde Veli Dayı'nın kümesine girmeye karar vermiş.

Veli Dayı'nın amma çok tavuğu varmış ha... Ama kümesin kapısının üstünde kocaman bir kilit hep asılı dururmuş. Veli Dayı anahtarı cebinden çıkarır, kümesin kapısını açar, tavukları bir güzel doyurur, sonra gene kapıyı kapatıp anahtarı cebine kormuş.

Kurnaz tilki günlerce düşünmüş, taşınmış. «Şu Veli Dayı'nın cebinden anahtarı nasıl aşırsam? İbiği kırmızı besili tavukları nasıl kaçırsam?» diye... Sonunda bir kurnazlık aklına gelmiş.

— «Olsa olsa bana ancak fare kardeşin yardımı olabilir.» diye düşünüp doğru farenin yuvasına gitmiş. Kapıyı «Tak, tak.» diye vurmuş. İçerden incecik bir ses:

— «Kim o?» diye sormuş.

Kurnaz tilki:

— «Aç kapıyı fare kardeş, dostun tilkiyim ben. İyi, güzel haberleri hiç saklar mıyım senden? Biliyorsun kralımız aslan artık yaşlandı. Az önce bütün hayvanlar bir araya toplandı. İçimizde en cesur, ne akıllımız kimse, karar verdik, onu kral yapacağız kendimize.» demiş.

Küçük fare: «İyi ama en akıllıyı, en cesuru nasıl bulacaksınız?» diye sormuş.

Tilki de:

— «Bunun için büyük bir yarış düzenledik. Kim en önce Veli Dayı'nın cebinden, kümesin anahtarını alıp bana getirebilirse onu kral yapacağız.» demiş

Küçük farenin aklı bu işe pek yatmış. Geceyi zor beklemiş. Veli Dayı uykuya dalınca ayaklarının ucuna basa başa gizlice gidip Veli Dayı'nın cebinden anahtarı almış. Götürüp tilkiye vermiş.

Kurnaz tilki anahtarı alınca pek sevinmiş. Farenin önünde saygı ile eğilip:

(Devamı 30. sayfamızda)

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin
Tuğcu
OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

22

ÖZET : Yılmaz, seyahatten dönen avukat Adnan Beyle buluşur. Yılmaz'ın kız kardeşinin bulunduğu evde beraber akşam yemeği yerler. Annelerini ve çiftliği üvey babadan kurtarmak için tedbir düşünerek hemen harekete geçerler.

Adnan bey: «Benimki bir hevesten ibaretti,» dedi. «Aramızdaki dostluğu böyle bir hâdise katiyen sarsamaz. Burada size yardımda bile bulunabilirim. Paranızın yetişmediğini söylüyorsunuz; eksiğiniz ne kadardır?»

İbrahim bey: «Otuz bin lira,» dedi.

— «Bunu ben size faizsiz ve karşılıksız olarak derhal verebilirim.»

Bay İbrahim çok mütehassis oldu. Kalkıp, arkadaşının boynuna sarıldı. İki erkek birbirlerini öptüler. Avukatın sözleri ortalığa tam bir samimiyet havası vermişti. İbrahim bey:

— «İsterseniz, çiftliği yarı yarıya alabiliriz,» diyordu. «Siz bu işlerde ne de olsa acemisiniz. Sonra, etraftaki alıcıları tanımazsınız. Ben, yıllardan beri bu işlerle uğraşıyorum.»

Adnan bey kabul etmedi. İbrahim bey, onun hemen gideceğinden korkuyordu:

— «Beklediğim para henüz gelmedi. Çiftliğe bir talip daha var... Onun pey vermesinden korkuyorum. Hemen yarın bunu yapabilirsek...»

Adnan bey:

— «İyi ya,» dedi. «Eğer hazır paranız yoksa, bendekinden pey veririz. İsterseniz bu akşamdan bir haber yollayın. Yarın gideriz: Artık beni ortak olarak takdim edersiniz... Aslı yok ya... İşte, iş olsun diye...»

— «Zaten sizin mesleğiniz avukatlık. Bu alım satım işinde çenenizden faydalanırım, değil mi?»

— «Ebette...»

Yılmaz o gece, kendisine ayrılan odada hemen hemen hiç uyumamıştı. Istırap çeken annesi, kimbirlir ne haldeydi? Acaba kendisinin bu kadar yakına gelmesi içine doğmuş muydu?

Eski komşuları olan İbrahim bey bile olup bitenlerin farkında değildi. Ona fena bir kadın gözüyle bakıyordu. Remzi efendi onu, etrafa çok fena olarak tanıtmıştı. Yapılan bütün işleri onun isteğiyle olmuş gibi gösteriyordu. Etraftaki saf insanlar, bunu nereden bilecekler? Ne söylenirse, ona inanıyorlardı.

Kadıncağız, çocuklarından ayrı kimbilir ne büyük acılar çekiyordu. Bütün felâketlerine sebep, masum bir insan oluşu ve çocuklarının üzerine titremesi idi. Talihsiz bir kadındı. Bir aralık Yılmaz bile, onu vefasızlıkla suçlandırmış, onun sevgisinden şüphelenmişti.

Gece pek az uyuduğu halde, sabahleyin şafak sökerken kalktı. Dutluklar ve yakın dağlar bembeyaz sis içindeydi. Yaz sabahlarının serinliği ortalığı kaplamıştı. Horoz sesleri, güneşin ilk ışıklarıyla kesildi. Sisler pembeleşti; yükseldi ve ova bütün güzelliğiyle görünmeye başladı.

Yılmaz, Erol'u bahçede görür görmez aşağıya indi. Çocuk, «Atlar hazırlanıyor,» dedi. «Ben de geleceğim. Siz, ben, dayınız ve babam, dört kişi gideceğiz. Siz ata binebilir misiniz?»

Yılmaz, dört yaşından beri ata biniyordu. Son yıllarda çiftlikten uzaklaşınca bunu yapmamıştı ama, herhalde unutmamış olacaktı. O, bunlardan çok annesini düşünüyordu. Eğer gözlükleri olmasa, herkes ona, neden ağladığını sorardı. Gözleri kıpkırmızıydı.

Bahçede kahvaltı ettiler. Güneş epeyce yükseldi. Dört at getirildi. Daha yerlerdeki ıslaklık kalkmadan yola çıkıldı. Bay İbrahim, akşamdan haber göndermişti. Onlar da:

— «Buyursunlar,» diye haber yollamışlar...

Çiftlik toprakları birbirine bitişikti ama, geçit epeyce uzaktı. Beş dakika kadar yokuş indiler. Araba yoluna vardılar; Handere çiftliğine yöneldiler.

Yılmaz'ın kafasında eski hâtıralar uyanıyor, defalarca geçtiği bu yollara bakıyor, içinden:

— «Şurada, babamın elini tutarak attan inip, pınardan su içmeye giderdim; burada bir gün babama rastlamıştım... Hava birden kararmıştı, bora çıktığı için beni karşılamaya gelmişti. Hemen arabaya atladı; arabayı o kullandı,» diye düşünüyordu.

Şimdi işte, babasının çiftliğinin kapısında Remzi efendiyi görüyordu. Yanında bir kadın, başı örtülü, yüzü balmumu sarısı, dermansız bir kadın, annesi, evet o zavallı annesi, o çileli annesi Süveyla vardı.

Onlara doğru ilerliyorlardı. Yılmaz haykıracak, attan yuvarlanacaktı. Adnan bey işi anlamış ve yanına sokulmuştu:

— «Gayret et yavrum,» dedi. «Belli etme.»

Çiftlik kapısına kadar inen

MİNİK ÜLKE

SAN MARİNO

Diğer büyük ve zengin ülkelerin insanları San Marino'ya bakıp, «acaba sırları nedir ki, 17.000 kişiden oluşan bu minik ülke, bu denli rahat.» diye sorarlar birbirlerine...

Ortasından Apenin dağları ile bölünen, Avrupa'dan Alp dağları ile ayrılan İtalya, uzun müddet bir birlik kuramamıştır. 14. yy.'a kadar dil birliği bile yoktu.

Venedik ve Cenova Cumhuriyetle idare olurken, Sicilya ve Napoli krallıkla yönetiliyordu. Floransa ve Milano ise zengin ailelerin idaresindeydi. Hele Papanın kontrolü altındaki bölge Roma'dan Adriyatik denizine kadar uzanıyordu.

Birleşme çok yavaş ve güç olmuştu. En sonunda, San Marino hariç, hemen bütün şehirler tek yönetimde birleşti.

San Marino, Kuzey Apeninlerin doğu yamaçlarında kurulmuş, dünyanın en eski ve en bağımsız Cumhuriyetidir.

Orta Çağın bütün karakteristliğini taşıyan bu İtalyan ülkesinin neden ayrı kaldığı, neden İtalya ile birleşmediği belli değil. Bir İtalyalı sorar, «San Marino'dan İtalya'nın isteyebileceği ne var ki..»

Halbuki San Marino'da yaşayanların bu soruya verilecek çok güzel cevapları var: «Hürriyet ve barış». Tarihin başından beri sükûnetin temsilcisi olan bu ülke, sığınacak emniyetli bir yer olarak tanınmış. Mülteciler yerleşmiş.

San Marino'nun tarihi çok eskilere dayanmakla beraber pek parlak bir geçmişleri yok. Marino ve Leo adlı iki Dalmaçyalı, din baskısından kurtulmak, kendilerine hürriyet ve çalışacak yer sağlamak için dağlara çıkmışlar. Sonunda Titano dağına yerleşmişler.

Haber çabuk yayılmış ve din baskısından kurtulmak isteyen diğer Hristiyanlar da onlara katılmış. Zamanla bu dağlarda ufak bir topluluk oluşmuş. Leo biraz ötede başka bir dağa yerleşmiş ve adını verdiği bir şehir kurmuş. Zamanla Marino'nun iyiliği ve dindarlığı herkesin kulağına gitmiş. Titano dağının sahibi burasını Marino'ya hediye etmiş. O da ölünce, burasını arkadaşlarına devretmiş.

İşte böyle, San Marino ülkesi doğmuş. Bugün minyatür bir başşehir ve civardaki tepelere yayılan 8 köyden meydana gelen ülke ancak 40.000 m²'lik bir yer kaplıyor.

1000 senedir değişmemiş olan bu ülke hiçbir kavgaya, savaşa katılmamayı amaç edinmiş. II. Dünya savaşı sırasında çekimser kalmaya çalışmıştı. Hürriyetlerini çok seven San Marino'lular mültecileri daima çok iyi karşılamışlardır. II. Dünya savaşı sırasında 100.000'den fazla kişi doluştu bu ülkeye. Fakat San Marino, bütün dostluk niyetlerine rağmen, düşman uçaklarından düşen bombalara hedef olmaktan kurtulamadı.

Turizm bu ülkenin ekonomisine büyük bir katkısı olur. Yazın her gün on bine yakın ziyaretçi gelir ve dar sokaklarda dağ havasını içlerine çekerler. Hatıra olarak beraberlerinde madeni para, pul ve Titano dağının eteklerindeki kilden yapılmış porselen eşya götürürler.

San Marino'lular dokumacılık, çimento ve kâğıt endüstrisi yanısıra buğday ve şaraplık üzüm de yetiştirirler.

Acaba niye San Marino 19. yy.'daki İtalyan birleşmesinden nasibini almadı? Niye ayrı ve yalnız kalmayı istedi?

Belki de sırları 1800'lerde Napolyon'un bu ülkeye gösterdiği özel ilgiye dayanıyor. Sebebi, «Model bir Cumhuriyeti korumak.»

San Marino'lular ellerindekiyle yetinmesini bilen insanlar. «Onların İtalya'ya verecek neleri var» diye soran İtalya'nın sözüne karşılık onlar da: «Bizim her şeyimiz var. İtalya daha fazlasını verebilecek mi?» diyorlar.

San Marino'da Rokka kalesinden bir görünüş.

STINGREY

Mehmet Ali & Akşamsefası

SAKIN AŞAĞI İNME BUNLAR AMAZON YERLİLERİ, HEPSİ VAHŞİ. ÇABUK MOTORLARI ÇALIŞTIR ACELE OL BİRAZ

AZ SONRA YENİDEN HAVALANDILAR

ÇABUK AŞAĞIYA BAYILTICI GAZ BOMBASI AT.... SONRA GERİ DÖNELİM..

AZ SONRA GAZ ETKİSİNİ GÖSTERMEYE BAŞLADI..

VE SALDIRAN YERLİLER BAYGIN BİR HALDE YERLERE YUVARLANMAYA BAŞLADILAR...

HELİKOPTER ÇABUKLUĞA İNİNCE KOMUTAN SHORE DE DIŞARI ÇIKTI...

BİR SAAT KADAR RAHAT EDERİZ, AMA BİZİMKİLER GECİKİRSE O ZAMAN DURUM ÇOK KÖTÜ OLUR.

BİR SES DUYDUM KOMUTANIM...

VE SONRA

GEMİYİ BURADAN MI SUYA İNDİRECEĞİZ KOMUTANIM?

EVET. BURADA NE OLDUĞUNU VE KAZAYA NEYİN SEBEBİYET VERDİĞİNİ ANLAMAK İSTİYORUM. TROY GEMİYE BİNİN....

YARIM SAAT SONRA STİNGREY SUYUN İÇİNE GİRİYORDU..

BÜTÜN SİSTEMLER KONTROL EDİLDİ... HAZIRIZ KOMUTANIM...

PEKALA... İYİ SANŞLAR..

TAMAM FONS.. BÜYÜK MACERA BAŞLIYOR.... KULAKLARINI AÇ VE EN UFAK DEĞİŞİKLİK SİNYALLERİ BANA BİLDİR..

BİRDEN....

NE OLUYOR BÖYLE?

LİKKA! FONS... STİNGREYİN YÖNETİMİNİ KAYBETTİK...

YAMAN gazeteci

TROVA'NIN HAZİNELERİ

5

Yazan ve Çizen : ORHAN ÖZDEMİR

ÇÜNKÜ SCHLIEMANN'İN BULDUĞU HAZİNE PRİAM KRALINDAN 1000 YIL ÖNCE YAŞAMIŞ - MİNYAN - UYGARLIĞINA AİTTİ... YİNE DE BULGULARI İLE İLGİNÇ BİR KİŞİLİKTİ..

VERDİĞİN BİLGİLER İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM HALACIĞIM, FAKAT BUNLARIN ŞU ANDA BİZE HİÇ BİR YARARI YOK...

BELKİ, FAKAT BİLGİNİN YARARSIZI OLMAZ YAMAN, ŞİMDİ BİZİM YAPACAĞIMIZ HELEN'İN NEREDEN VE NASIL ELDE EDİLDİĞİDİR...

BUNU DA BİZE YİNE HELEN'İN YAŞADIĞI YERLER SÖYLİYECEK!.

O ZAMAN ÖNCE HEYKELİ YERİNE GÖTÜREREK ZAVALLI BİR ADAMIN SON ARZUSUNU YERİNE GETİRELİM.

ERTESİ SABAH YAMAN ŞEHRE HAREKET ETTİ...

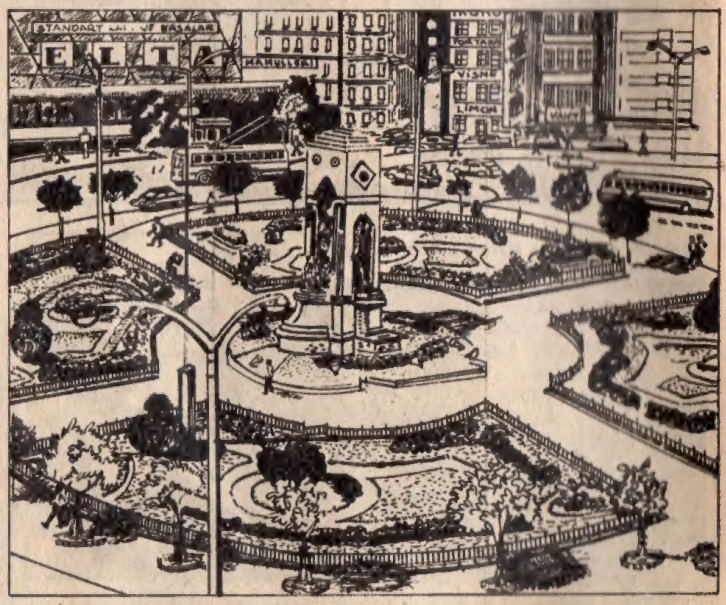

YAMAN ADRESE GÖRE TAKSİMDE LALE SOKAĞINI VE EVİ KOLAYLIKLA BULDU...

MERDİVENLERİ ÇIKARKEN YAMAN GARİP BİR DÜŞÜNCEYE SAPLANIYORDU...

ACABA NASIL BİR KİMSE, BU ARKEOLOG BELKİ. BÜTÜN BU İŞLER. AMA YOK HAYIR!

DİNG DONG

O AZİZİM BEN DE SİZİ BEKLİYORDUM. NİHAYET GELDİNİZ. BUYURUN!...

Mehmet Ali & Akşamsefası

YAMAN ÇOK ŞAŞIRMIŞTI....
DOĞRUSUNU İSTERSENİZ NE DİYECEĞİMİ ŞAŞIRDIM!..
ŞU ANDA BENİM ÖLMÜŞ OLMAM GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNDÜĞÜNÜZE EMİNİM DOĞRUDUR FAKAT HAYIR SIHHATTEYİM VE YAŞIYORUM.. BUNUN SIRRI DA BENİM BEN OLMAM!..
KAZADA KAYBETTİĞİMİZ KARDEŞİMİZDİ BAY YAMAN, SİZİNLE TANIŞMIŞ OLMAK BENİM İÇİN BÜYÜK BİR ŞEREF. BUNUN-SİZİN İÇİN NE YAPABİLİRİM?..
İLGİNİZE TEŞEKKÜR EDERİM BANA BEN ÖLEN KARDEŞİNİZİN SON BİR DİLEĞİNİ YERİNE GETİRMEK İÇİN SİZİ RAHATSIZ ETTİM..
ANLIYORUM! KARDEŞİM İŞİ İCABI ÇOK TİTİZ BİR İNSANDI BAY YAMAN BİR ANTİKACI DA HERHALDE ANCAK KARDEŞİM GİBİ OLMALI-BİR İÇKİ?..
HAYIR, İÇKİ KULLANMAM BENİM SORMAK İSTEDİĞİM YAKINLARINIZ ARASINDA SİZE YA DA KARDEŞİNİZE KÖTÜLÜK EDECEK BİR KİMSE?!..
KARDEŞİM YAPI OLARAK FAZLA EVHAMLI BİR KİMSEYDİ! İŞİNE DÜŞKÜN VE MEŞGUL DÜ. AİLEMİZE GELİNCE BİZ İKİ KARDEŞİZ! HABERİ ALINCA DERHAL PARİSTEN GELDİM SİZ KARDEŞİMİN BİR KAZADA ÖLMEDİĞİNİ Mİ SÖYLEMEK İSTİYORSUNUZ?
ŞİMDİLİK KARDEŞİNİZİN ÖLÜMÜNE BİR KAZA SÜSÜ VERİLMEK İSTENDİĞİNİ KABUL EDEBİLİRİZ! ÖYLE SANIYORUM Kİ KARDEŞİNİZİN ÖLÜMÜNE SON GÜNLERDE ELİNE GEÇEN DEĞERLİ BİR -ŞEY- NEDEN OLDU?!..
YA DEMEK BÖYLE NE KADAR SARSILDIĞIMI BİLEMEZSİNİZ, BU KONU DA BÜTÜN VARLIĞIM VE SERVETİMİ FEDA EDEBİLİRİM YETER Kİ MESELE AYDINLASIN.
KONUYA GİRMEDEN ÖNCE DİĞRAŞINIZ İLA İLGİLİ BİR SORU; DÜN GECE MÜZEDEN ÇALINAN TABLET OLAYI HAKKINDAKİ BİLGİNİZ?
FAKAT BİR SERVET BU!
FAKAT BEN SİZİN BİR ARKEOLOG OLARAK FİKRİNİZİ ÖĞRENMEK İSTİYORDUM DR. DÜN GECE ÇALINAN TABLETLE KARDEŞİNİZİN VERDİĞİ BU HEYKEL AYNI DEVİRLERE RASTLIYOR. BUNDAN BAŞKA KARDEŞİNİZ SAHİP OLDUĞU BAZI BİLGİLER YÜZÜNDEN ÖLMÜŞ OLABİLİR..
O, TAKDİRDE BAZI KİMSELER BU HEYKELİ BİR ANTİKACI OLAN KARDEŞİME GETİRİYORLAR KARDEŞİM DURUMU KAVRAYINCA DİĞERLERİ DE KARDEŞİMİN KENDİLERİ İÇİN TEHLİKELİ OLACAĞINI....
BRAVO! DR. BU DÜŞÜNCEYLE KARDEŞİNİZİ ORTADAN KALDIRMAYI TASARLIYORLAR VE MAALESEF.....
STAK
BU TASARILARINDA BAŞARILI OLUYORLAR...
EVET! BİR RASLANTI SONUCU BEN ORADAYDIM. ANCAK POLİSİN HENÜZ BU DURUMDAN HABERİ YOK!..
YAKIN İLGİNİZE SONSUZ TEŞEKKÜRLER DOSTUM. SAVURIM BU İŞLE İLGİLENİR KATİLLERİ ADALETE TESLİM EDERSİNİZ!
KARDEŞİ? KARDEŞİNİN KATİLLERİNİ? BU İŞTE BİR YAVUK KOKUSU VAR YAMAN!
YAMAN, YOL BOYU ANTİKACININ SÖZLERİNİ DÜŞÜNDÜ, FAKAT HER ŞEYE RAĞMEN HELEN SIRRINI KORUYORDU...

Sanata Yansıyan Bir Merak: Balıkçılık

Hava bir hayli soğuktu... Üşümemek için ellerimizi cebimize sokmuş, paltolarımızın yakasını kaldırmış, Kumkapı sahilinden denizi seyrediyorduk.

Karikatürlerini zevkle izlediğiniz Doğan Kardeş ailesinin en küçük ferdi Ali Acar Doğaner'le röportaj yapmak için evine gittiğimizde Onun sabah 9'da Kumkapıdan balığa çıktığını öğrendik. Ve... İşte biz de, küçük Ali'yi arıyorduk... Nihayet, kıyıdaki küçük bir sandalın içinde oltasına balık vurmasını beklerken yakaladık Ali'yi. Bizi görünce neşeyle parladı gözleri.

— «Kolay gelsin.» Bizim selâmımıza balıkçı ağzıyla karşılık verdi Ali.

— «Sağolun...»

— «Nasıl, balık var mı?»

— «Oldukça.» Ali'nin yanıbaşında duran gitar dikkatimizi çekmişti. Merakla sorduk:

— «Ali, balığa çıkarken gitarını neden yanına aldın?...» Tatlı tatlı gülerek: «Cevabım eminim ki sizleri şaşırtacak» dedi. «Balıklara önce gitarımla serenad yapıyorum. Müziğin nağmelerine kendilerini kaptırarak toplanan balıkların oltaya gelmesi hiç de zor olmuyor.» Cevabı gerçekten son derece espriliydi.

Karikatürlerinde hep denizi konu alan bu küçük sanatçının, bilmediğimiz bir yönü de balıkçılığı ve müzisyenliği idi. Her çocuk gibi onun da gelecek için renkli düşleri vardı. Dünyaca ünlü bir karikatürist ve televizyonda oynayan belgesel filmdeki Kaptan Custo gibi bir denizci olmak istiyordu küçük Ali... Ve durmadan, bıkmadan çiziyor, çiziyordu.

Kovadaki balıklar bir hayli çoğalmıştı. «Bugün şansım açık.» dedi «Sonra bugün çok enteresan balık espirileri de yakaladım. Bunları eve gider gitmez kâğıda aktaracağım.»

Kendisine başarılar dileyip yanından ayrıldık.

Hoşça Kalın.

SIDIKA DURMUŞ